

à la bárdos

2009. PÜNKÖSD
XXI. ÉVF.
A TATABÁNYAI BÁRDOS LÁSZLÓ
GIMNÁZIUM ÉLMÉNY-
MAGAZINJA.
MEGJELENIK
ÉVENTE
ÖTSZÖR

NAGY TAMÁS FELVÉTELEI

Újra megmozdult a sulis!

Avagy távcsővel készült helyzetjelentés a teaházból

Tizedik alkalommal rendezte meg iskolánk a Diákbiológus és –környezetvédő Napok nevű programot. A kétévenként ismétlődő programsorozat így húszéves múltira tekint vissza. Idei rendezvényünkön a hagyományos diákelőadások, fakultatív programok megtartása mellett erre a húsz évre is emlékeztünk. MADARÁSZ ANNA írása egy elfoglalt diák szubjektív beszámolója az eseménydús két napról.

Egy átlagos hétfői órán ültem, amikor az óra csendjét az udvarról beszűrődő hangos zsvvaj törte meg. A tanár felállt, odasétált az ablakhoz, és kinézett az udvarra. Egy pár percig nézte a kosárpályát takarító autót, majd újra a csoport felé fordult, és mosolyogva megjegyezte, hogy biológusnapok lesznek.

Nem tévedés, valóban megmozdult az egész iskola. A pénteki nap kezdetén a készülők között voltam, és kissé kaotikusnak éreztem a helyzetet. Ez akkor kezdett javulni, amikor már minden – és mindenki – nagyjából a helyére került. Az első kihívást a Reformkonyha jelentette. Bár nem segédkeztem minden fogás elkészítésénél, azért beszálltam a buliba. Ahogy végeztünk ott, következett az újabb gasztronómiai élmény: a Teaház.

A hivatalos program szerint Gyógyteaház

volt a miénk. Nos, a teavásztékot vendégeink igényeihez igazítottunk, és így elvesztettük a „gyógy” megnevezést. Egész nap teát főztünk, vízért rohagáltunk, folyamatosan küldtünk valakit cukorért, citromléért, pohárért és még ki tudja, miért. Néha volt vita, kötekedés, de ennek ellenére sikernek könyveltük el a mi kis teaházunkat. Sőt, a diákbiológus napok érzését adta a

terem közepére – szó szerint – felakasztott fa, a jó hangulatot pedig élő zene biztosította. A Teaház jócskán belenyúlt az éjszakába, tekintettel arra, hogy a kakaókoncert után már két osztályterem vált teázóvá.

És, ha már említettem a koncertet, az is érdemel néhány szót. Az Évszakok Kamarazenekar most igazán kitett magáért. Épp a Teaházban próbáltunk rendet rakni, amikor felcsendültek a filmzenék dallamai. Próbáltunk csendben lenni, bár így is sokat csörömpöltünk a kancsókkal. Az volt a legszebb, amikor az üres iskolában mindenhol lehetett hallani a koncertet. Egyszerűen tökéletes volt.

Vécseyné Kiss Ibolya és Korcsok Beáta, iskolánk két éve végzett, diákbiológus konferencián is szerepelt tanulója Előd László tengeri fotóit csodálja

Minket a tanczene -szó,
valami „I love you so” hozott össze

Nagy hírek a kisvilágból

A diákküldöttgyűlés krónikája

Kötelesség és hagyomány iskolánkban, hogy az év vége felé megrendezzük a diákság demokráciára nevelésének egyik legfontosabb fórumát, a diákság parlamentét. Idén május 22-én tartottuk.

Sándor János igazgató úr lelkesen fogadta az osztályok képviselőit azon a hétfői délutánon. Tematikusan válaszolt minden kérdésre, ami a kezébe jutott – és persze mondanóját megtűzdelte némi kritikával is. Úgy éreztem, hogy néhány dolgot muszáj tolmácsolnom felétek.

Sok javaslatot és kérdést a diákkörművezetés vállára tett a direktor úr. Ilyen például a sulirádióban szóló zenével és annak a hangerejével kapcsolatos is. Továbbá javasolta, hogy egy mozgalmat kellene indítani, amely az iskola és környékének tisztaságát fenntartja. A kertészkedő napokkal és a csengőhang leváltásával ugyanez a helyzet. Nyilvánvaló, hogy nem elég a Diákkörművezetés ezekhez a programokhoz, mozgalmakhoz. Ezekhez elsősorban mi, a diákság kellünk.

Az iskolabüfé. Igen, ez kényes téma, és igazság szerint nem igazán tartozik az igazgatói hatáskörbe. Bár a sulibüféket jogszabályozzák, a direktor úr hajlandó tárgyalni a saláták és írószerek árusításáról. Sőt, intézkedni fog a hosszabb nyitva tartás ügyében is.

Az igazgató úr világosan kifejtette azt is a diákképviselők felé, hogy szeretne javítani iskolánk fegyelmi helyzetén. Bár erről bővebben nem igazán esett szó, úgy érzem, ez volt egész idő alatt a legkényesebb téma, ami úgymond kibukott a többi közül. A legtöbben itt mozdultak meg, és a

Az igazgató úr válaszolta meg a diákküldöttgyűlés kérdéseit

fórum hirtelen pezsegni kezdett. Ennek kapcsán mindenki ismer néhány, már-már bizarr sztorit a mellékhelységek tisztaságára vonatkozólag. De úgy vélem, nem csak ezzel kapcsolatban fog megtörténni a szigorítás. Valószínűleg a jövő tanévtől életbe lép néhány módosítás a házirendben.

És, hogy mik ezek a módosítások? Meglepetés. Ugyanis konkrétumokról igazság szerint nem esett szó. Mindenesetre az elhatározás már megvan. MADARÁSZ ANNA

Bárdosos kirándulások

Közeledünk a nyár felé, és ez többek között azt jelenti, hogy eljött az osztálykirándulások ideje. Az osztályok már túl vannak a kirándulásokon, most ezek közül szemezgetünk. Volt olyan osztály, amely csak egy napra ment el, míg más négy napra. A 8. a-sok az első csoportba tartoznak, hiszen ők csak egy napra ruccantak ki – pechjükre, mondhatnánk, de az egy napra felkinált programok már irigységgel tölthetnek el bárkit: Budapestre, a Terror Házába és a Természettudományi Múzeumba mentek. A kirándulás izgalmat növelte a nevezetességek megközelítése vonattal és metróval. Reméljük, az elvesztett tíz ember hamarosan megkerül... A 9. b is a vonatos közlekedés mellett szavazott, ők Sopronba látogattak, hogy megtekintsék a híres-neves Tűztornyot, majd bobozással töltötték el az időt. Utána meglátogatták a soproni sörgyárat. Még szerencse, hogy ezt a „kulturális” programot nem a bobozás elé szűrték be. Bobozni viszont nemcsak ez az osztály volt, hanem a 10. a is. Ők Visegrádon száguldoztak a bobokkal. A 7. a Tapolcán járt a tavas barlangban és mulatta az időt csónakázással. A mulatás másik formáját választotta a 11. a osztály, amely a községi kalandparkba látogatott el. Másnap hazafelé megnézték Győrben egy kiállítást, amely saját bevallásuk szerint rendkívül érdekes volt. Egy másik érdekes programot nézett meg a 11. d osztály, ők a Da Vinci-kiállításra nyertek betekintést. Emellett még ellátogattak a csodaszép Börzsönybe. Nagy utazásnak volt kitéve a 11. b osztály, akik Pécsre látogattak a Vasarely Múzeum és a pécsi állatkert kedvéért. Kényelmes programot választott a 9. c osztály, akik egy kis kulturális program után betértek a győri élményfürdőbe, hogy relaxálással töltsék a maradék időt. A 10. c osztály még márciusban három napot töltött Berekfürdön. Ez idő alatt számos érdekes dolog tör-

tént velük. A 9. a Balaton-felvidékre utazott. Jártak a tapolcai tavas barlangban, megmászták a Badacsony hegyét, és rengeteg érdekes dolgot láttak a két nap alatt. Legszerencsésebbnek viszont a 11. c és a 9. d osztály mondhatja magát, akik egy közös kirándulás keretében az ország másik végébe, Tiszabecsrre mentek, ahol egy kenu táborban töltötték el az időt, nem kevés ideig, négy napig. Bizonyára felejthetetlen élményben volt részük. Egy dolgot biztosan kijelenthetünk: remek kirándulásokkal és programokkal zárták a Bárdos László Gimnázium diákjai az idei osztálykirándulásokat.

KANYOK IMRE

Versenyeredmények

A Bárdos tanulói már sokszor bizonyították, hogy az élet minden területén jó teljesítményt tudnak nyújtani. Ez természetesen érvényes a versenyekre is. Az elmúlt időszakban is rengeteg szép eredmény született. Ezeket vesszük most számba.

Az OKTV-n német nyelvből HUDACSEK KLAUDIA (12. b) az országos 21., míg SÁRFI NORBERT (12. b) a 22. helyen végzett. Felkészítő tanárunk Fadilné Eizen Érika. Az Országos SpanyolVers- és Prózamondó versenyen VARGA BALÁZS (10. a) 4., SZABÓ ANITA (9. a) pedig 10. lett. Felkészítő tanáraik Varga Mária és Horváth Enikő. A megyei német írásbeli versenyen három tanulónk ért el „dobogós” helyezést. MAJOR-EISLER BOTOND (6. a) az első, MUHACSEK GÁBOR (6. a) és VANKÓ BENCE (7. a) pedig a második helyen végzett. Előbbi kettő felkészítő tanára Katonáné Berki Ildikó, utóbbi Schwarczingerne Fuchs Mónika. A Váci iskola által meghirdetett angolversenyen tartott a Bárdos. Magi Mária tanárnő felkészítésében PATAKI PETRA (5. a) 1., WISZT PÉTER (5. a) 3., BARTA BÁLINT (8. a) 2., BUSZLAI DONÁT (8. a) 3. lett. Valicsné Glodán Erzsébet tanulóik közül SZÁMADÓ ZSUZSANNA (6. a) 2., BALATONI ÁDÁM (6. a) 3. helyezést ért el. Reiner Zsoltné irányítása alatt ZEMPLÉNYI ZSÓFIA (7. a) megnyerte a versenyt saját kategóriájában, míg SZÜCS ADRIENN (7. a) harmadik helyezett lett.

A matematika területén sem panaszkodhat iskolánk. A Gordiusz matematikaversenyen KISS JUDIT (11. a) országos 3. lett. Felkészítő tanára Tegez Rita. WISZT PÉTER (5. o.) a Zrínyi matematikaversenyen megyei viszonylatban az 1., országosban a 31. helyen végzett. Felkészítette Muraközy Gáborné. Testvére, WISZT

NAGY TAMÁS FELVÉTELEI

ATTILA (9. a) az Arany Dániel matematikaversenyen szintén megyei 1. lett, és az országos döntőbe jutott. Felkészítő tanára Tegez Rita. Muraközy Gáborné irányítása alatt KISS BÁLINT (8. a) országos 14. helyezést ért el. A Kenguru matematikaversenyen 4 diákunk csillogtatta meg tudását. MAJOR-EISLER BOTOND (6. a) Csermák Júlia felkészítésében megyei 1., Tegez Rita tanárnő segítségének köszönhetően WISZT ATTILA (9. a) országos 3., Muraközy Gáborné tanítványai közül pedig VANKÓ DÁNIEL (5. a) országos 8., WISZT PÉTER (5. a) országos 11. helyezést ért el.

A matematikához szervesen kapcsolódó tantárgyakban szintén sikereket értek el diákjaink. A Nemes Tihamér számítástechnika-versenyen MIGLÁSZ DÁNIEL (10. a) az alkalmazói kategóriában megyei első, országos 44., a programozói kategóriában pedig országos 12. lett. Felkészítő tanára Nagy Kálmán. A sárberki iskola által meghirdetett informatikaversenyen hardverismeretben BUSZLAI DONÁT (8. a) első, míg szövegszerkesztésben ZÖLD GÁBOR (8. b) második helyen végzett. Felkészítőjük Rajcsány Miklós. A Logo számítástechnika-versenyen Kovácsné Németh Sarolta és Nagy Kálmán felkészítésében Miglász Dániel (10. a) országos 4., Nagy Kálmán tanulója, MOLNÁR VIKTOR (9. a) megyei 3., országos 22., Kovácsné Németh Sarolta diákja, KISS BÁLINT (8. a) megyei 2., országos 18., SORBÁN ZOLTÁN (6. a) pedig Rajcsány Miklós és Kovácsné Németh Sarolta irányítása alatt megyei 2., országos 35. lett. Az Irinyi-kémia-verseny országos döntőjébe jutott KATÓ ZOLTÁN (10. a). Felkészítő tanára Medve Andrásné Papp Valéria.

A humán érdeklődésű diákok is megtalálták a nekik megfelelő versenyeket. A Nyelvünkben élünk versenyen GACSÁLYI ADRIENN (7. a) országos 3. helyezést ért el. Felkészítő tanára Ogonovszkyné Tanczer Erzsébet. A Simonyi Zsigmond he-

lyesírási versenyen megyei első lett és az osztrágos döntőbe jutott PATAKI PETRA GABRIELLA (5. a) és MAKACSEK GÁBOR (6. a). MAJOR-EISLER BOTOND (6. a) a megyei második helyen végzett. Felkészítő tanárunk Farkas Noémi. Ogonovszkyné Tanczer Erzsébet tanulói közül ZEMPLÉNYI ZSÓFIA (7. a) szintén megyei második lett. Farkas Noémi tanítványai közül BEIERMEISTER TAMÁS (8. a) a városi fogalmazási versenyen különdíjban részesült, IZING DORINA (8. a) megnyerte a városi szavalóversenyt, POHNER NÓRA (8. a) pedig megyei második lett a Bendegúz-versenyen. A megyei rajz- és műalkotás-elméleti versenyen, mint minden évben, most is tarolt a Bárdos. Rajz kategóriában GRÓF SZABINA RITA (11. c) 3. lett. A műelemzés kategóriában VANKÓ BENECÉ (7. a) nyert, JUHÁSZ ZOLTÁN (5. a), SOMOGYI SZANDRA (9. d) és HUMMEL KRISTÓF (10. b) második, míg SÁTORI ROXÁNA (9. b) és HRUBOS SZANDRA (11. c) harmadik helyezést értek el. Felkészítő tanárunk Geiger Péter.

Két olyan versenyen is szép eredmények születtek, amelyek nem képezik szervesen a tananyag részét. A MŰFT által meghirdetett pénzügyi ismeretek versenyen TÓTH ISTVÁN (11. a) 2., HUMMEL KRISTÓF (10. b) 3. helyezést ért el. Az APEH versenyén, a Rangadón csapatunk régiós 3. lett. A csapat tagjai POLÁK DÓRA (10. a), CSERMÁK VILMOS (10. a), TÓTH ISTVÁN (11. a), HUMMEL KRISTÓF (10. b) és MÁNYI-SZABÓ ATTILA (9. b). Mindkét verseny indulóinak felkészítője Kőrösi-Fehér Róbertné.

A meglehetősen hosszú listából mindenki levonhatja a következtetést. A versenyzőknek és a felkészítő tanároknak gratulálunk, és reméljük, még sok ilyen szép eredményt tudhatnak magukénak a jövőben.

MIHÓCZY MERCÉDESZ

À LA BÁRDOS ☛ A Bárdos László Gimnázium élménymagazinja. Megjelenik ötször egy tanévben. XXI. évf., 2009. pünkösd hava. Lapszerkesztők: Bérces Karolina, Giczó Csenge, Madarász Anna, Mihóczy Mercédesz. Munkatársak: Járfás Vivien, Váradi Ágnes. Felelős szerkesztő: Nagy Tamás. Olvasószerkesztő: Dobrova Zita és Sipos Etelka. Felelős kiadó: Sándor János igazgató. A lap címe: Bárdos László Gimnázium. 2800 Tatabánya, Gál István-ltp. 701. Telefon: 34/311-749 E-mail: zekany@chello.hu, dzit@vipmail.hu Ismételt felhívjuk kedves olvasóink figyelmét, hogy a korrekt tájékoztatás érdekében a cikkeknek akkor is megjelenést biztosítunk, ha tartalmukkal a szerkesztőség nem feltétlenül ért egyet.

Új elnöke van a diákönkormányzatnak Tisztújítás után

Bizonyára sokan nem tudjátok még az iskolában, hogy a diákönkormányzatnak új elnöke van. Ő JUHÁSZ SZABINA, az öt évfolyamos, nyelvi előkészítő 10. c osztály tanulója. Hogy jobban megismerjétek eddigi tevékenységét és terveit, az À La Bárdos megbízásából beszélgettem vele egy keveset.

☛ **Kedves Szabina! Nos, honnan is jött a döntés, hogy diákelnök akarsz lenni?**

– Mindig is szerettem programokat szervezni. A dolgokat átláthatóvá tenni és rendszerezni. Ez a két dolog elengedhetetlen egy jó program lebonyolításához. Kihívást látok abban, hogy ezeket itt alkalmazzam a Bárdosban.

☛ **Mit gondolsz, nehéz diákelnöknek lenni?**

– Még igen. Hiszen úgy gondolom, hogy kevés dologra támaszkodhatok, amikből építkezni tudnék, és sok dolgot újra át kell gondolni és szervezni. Úgy látom, hogy ez jó irányban halad, és remélem, hogy jövőre már könnyebben átlátom majd a diákönkormányzat helyzetét, lehetőségeit, és saját szerepemet ebben az egészben.

☛ **Szóval radikális változásokra készülsz? Úgy értesültem, hogy a gyűléseknek a menete, illetve a jellege is megváltozott. Te mit gondolsz erről?**

– Eleinte azt hittem, hogy könnyebb lesz a váltás, de rá kellett jönnöm, hogy ez nem csak rajtam múlik. Azt tapasztaltam, hogy még a DÖK-tagok sincsenek hozzászokva például ahhoz, hogy egy hónapban többször is összegyűljünk. De szerintem már kezdenek rájönni, hogy miért is DÖK-tagok, és hogy mi lenne a feladatuk. Az elsődleges célom, hogy minél hamarabb összeszokjunk, és úgy működjünk, mint ahogy egy diákönkormányzatnak kell.

☛ **Ezek a gyűlések hivatalos vagy inkább baráti jellegűek?**

– Azt veszem észre, hogy ezek a délutáni összejövetelek már egyre inkább hasonlítanak egy baráti társaság összejöveteleire. Ami persze nem gond, mert így senki sem érzi magát „kényszerhelyzetben” (nevet). Mármost hogy ezeken részt vegyen. Oldott hangulatban jobban megy a tervezés!

☛ **Milyen céljaid vannak?**

– Azt kell mondanom, hogy a céljaim folyamatosan változnak. Mindig adódik egy új probléma, amelyet meg kell oldani. Szeretném, ha a jövőben több diák venne részt a DÖK által

szervezett programokon, ezt nevezhetném a célok céljának.

☛ **Mik a terveid a következő tanévre?**

– Mindenképpen szeretném az elgondolásaimat megvalósítani. Tehát a „négy évszak” programot, a kultúrák napját és az ismerkedős bulit.

☛ **Mit gondolsz**

a vezérfiúk/leányok szerepéről a Bárdosban? Elítéled, vagy te is inkább közéjük tartozol?

– (Nagyon nevet.) Nem érzem úgy, hogy közéjük tartoznék, én csak egy valaki vagyok a sok közül. De mégis az különböztet talán meg a többiekétől, hogy szeretnék valamit alkotni. Úgy látom, hogy sokan nem mindig olyan embereket követnek, akik arra érdekesek, és akiket lenne miért követni.

☛ **Magadat milyennek tartod?**

– Ez attól függ, hogy mennyi támogatást kapok azoktól az emberektől, akik közel állnak hozzám. Illetve, hogy milyen éppen a hangulatom és a lelki állapotom. De egy vezérszemélyiségnek nehéz feladata van. Hiszen nem kis felelősség van rajta. Még akkor is, hogyha nem fontos feladatokat vállal magára, hanem csak egyszerűen az elveit képviseli.

☛ **Örölsz a kinevezésnek?**

– Mindenképpen, mert én csak két éve jöttem Bárdosba, és örülök, hogy ennyi idő elég volt ahhoz, hogy az emberek bizalmát elnyerjem. Úgy érzem, hogy az előttem álló kihívásoknak meg tudok felelni.

☛ **Lesz-e lehetőségük a diákoknak téged megismerni?**

– Természetesen. Nagyon szeretek barátkozni és új embereket megismerni. A DÖK-tagok, gondolom, már sokat tudnak rólam, és hát... ha a diákok eljönnek az általunk szervezett programokra, akkor ott mindenkinek lehetősége van arra, hogy megismerjen. A legközelebbi ilyen lehetőség az évzáró bográcsparti lesz. Az előzetes felmérések alapján közel százan leszünk.

...És talán ezekből a válaszokból

FOTÓ: SZÉDELI JÓZSEF

is jobban megismertétek ifjú elnökünket. Úgy gondolom, hogy fontos dolgokat képvisel, amikről példát lehet venni. Én már sok éve ismerem, és mondhatom, mint közösségi ember, szervező és persze mint barátnő megállja a helyét! Jó döntés volt!

HLOTYÁK ANNA

Zöldnap

Idén is eljött az idő, mikor egy kis komédiával és paródiával búcsúztattuk a végzős évfolyamot. Ebben az évben kedvezett a szerencse az alsóbb osztályoknak, mivel négy is dolgozhatott együtt. A négy osztály 11. a, 11. b, 11. d és 12. c hét órát figurázott ki, és a közös munka meghozta gyümölcsét. Egy rendkívül szórakoztató napot sikerült összeállítaniuk. Az órák után két megható LGT-számmal is búcsúztatták még a ballagókat, ezután ők köszöntek el szintén dalban iskolájuktól, tanáraiktól, társaiktól.

Nők, férfiak, művészek a kávéházban

Múlt hónapban iskolánk vendégladójára Saly Noémi volt, aki irodalom- és Budapesttörténész, helytörténeti írások szerzője és kávéháztörténet-foglalkozó kutató. Iskolánkba az utóbbi téma miatt érkezett. Egy nagyon élvezetes előadást tartott a magyar irodalom iránt érdeklődőknek Krúdy és társai kávéházi szokásairól és azon eseményekről, amelyek ott történtek velük. Sok szórakoztató anekdotával örvendtetett meg bennünket, és vitt bele minket „a régi budapesti élet elbűvölő esszenciájába”. – BKA –

A masszázsgyakok mindkét napon nagy sikert arattak. Képünkön Bérces Karolina és Legát Csaba relaxálódik a 12. c osztályból

NAGY TAMÁS FELVÉTELEI

Ezen a két napon mindenki talált érdeklődésének megfelelő szórakozást

Szombaton már lelohadt a pénteki nyüzsgés. Úgy gondoltam, ideje egy kicsit körülnézni, úgysem volt rá időm az elmúlt nap. Először betévedtem a diákelőadásokra. Valahogy ott is ragadtam. Izgalmas volt nézni, ahogy a versenyzők olyan dolgokról beszéltek – magabiztosan és világosan –, amiről nekem fogalmam sincs. Néha éreztem, hogy tapintani lehet a feszültséget a levegőben, és volt olyan versenyző is, akibe szinte belefojtotta a szót a tisztelt zsűri.

A diákelőadásokról kiszabadulva kerestem némi felrisszülést, így lenéztem a bajtársakhoz a teaházba. Mivel pénteken teamérgezést kaptam, úgy döntöttem, megnézem, mit is rejt a fakultatív program a mai napra. Bonsaikiállítás. Na, igen! Én pont az az ember vagyok, akit a növények nem nagyon kötnek le. De ez a mini fás dolog megfogta a fantáziám. Hogy lehet egy fa kb. 60 cm magas, ha 43 éves? Sajnos erre a kérdésemre nem kaptam választ, de jó volt egy kis zöldet látni, mégiscsak a biológiáról és a környezetvédelemről szólt ez a másfél nap.

Megnéztem a kavicsokat is, és a könyvek se maradtak ki a sorból. Bolyongásomnak az vetett véget, hogy kezdődött az utolsó előadás, és nem akartam róla lemaradni.

Attól tartottam, hogy idejön egy egyetemi tanár, és olyan dolgokról fog beszélni, amit nem nagyon fogok megérteni. Úgy vélem, Dr. Melegh Béla ezt teljes mértékben megcáfolta. Észbontó előadás volt, felkeltette bennem az érdeklődést. Az előadás után sikerült vele egy pár szót váltanom, és rávilágított arra, hogy nincs elég idő egy olyan témát, mint a genetika, minden szépségével együtt bemutatni negyvenöt percben.

Nem baj, így jártam. A vacsorának vége, pedig csak előélt kaptam. Tizedik biológusnap ide vagy oda, nekem ez volt az első. A TUDOK konferencia után nem számítottam ekkora felhajtásra. Azt gondoltam, hogy a Diákbiológus Napok lesznek és kész. Tévedtem. Teljes mértékben felülmúlta a TUDOK-ot, és már megszületett bennem egy fogadalom is a következő alkalommal kapcsolatban: egyszerre mindenhol ott leszek! Mindenkinek, aki benne volt a szervezésben, lebonyolításban, versenyésben: le a kalappal! Óriási élmény volt.

MADARÁSZ ANNA

Névadónk emléktábláját – kevésbé stílszerűen – az iskolától két utcával odébb róla elnevezett utca torkolatában állították. Az emlékké avatásánál iskolánk tanárai és volt diákjai is megjelentek

PÉNTEKI PROGRAM Környezet- és természetvédelem

- Khalil Sandián: Gyógyszerek és a környezetünk (SZÉCHENYI GIMN., DUNAÚJVÁROS, TRENCSEINÉ BERZAI ZSUZSANNA)
 Simon András–Horváth László: Legyünk szelektívek! (TINÓDI SEBESTYÉN GIMNÁZIUM, SÁRVÁR, VIGH VIKTOR)
 Csalános Dóra: Fényszennyezés (EÖTVÖS JÓZSEF GIMNÁZIUM, TATA, JANKYNE JURECSKA MÁRIA)
 Konstantin Izabella Zita: Alternatív energiaforrások (SZÉCHENYI GIMN., DUNAÚJVÁROS, TRENCSEINÉ BERZAI ZSUZSANNA)
 Keczán András: Zuzmóterképezés Oroszlány városában (LENGYEL GIMN., OROSZLÁNY, DR. RADVÁNYINÉ VARGA ANDREA ÉS EICHARDT JÁNOS)
 Kreincker Herbert: Ökonymozó (KOSSUTH KÖZG. SZKI., TATABÁNYA, HOLLO-SZABÓNÉ BOZSÓ ILONA)
 Horváth Dorina: Zajszennyezés és hatásai (SZÉCHENYI GIMN., DUNAÚJVÁROS, TRENCSEINÉ BERZAI ZSUZSANNA)
 Egresy István Péter: A Vértes északnyugati oldalán elterülő sziklagyeppek vizsgálata (LENGYEL GIMN., OROSZLÁNY, EICHARDT JÁNOS)
 Salamon Péter: A Lahn-patak élőhelyvizsgálata (RÓTH GYULA SZKI., SOPRON, HOCZEK LÁSZLÓ)
 Szabó Róbert: Környezetvédelem (SZÉCHENYI GIMN., DUNAÚJVÁROS, TRENCSEINÉ BERZAI ZSUZSANNA)
 Bálint Ildikó: A globális felmelegedés hatásai... (SZÉCHENYI GIMN., DUNAÚJVÁROS, TRENCSEINÉ BERZAI ZSUZSANNA)
 Bíró Martin: Az emberi tevékenység kedvezőtlen hatásai (PREMONTREI GIMN., SZOMBATHELY, GOMBÁS MÓNKA)
 Kovács Krisztina: Bioindikátorok az élővilágban (SZÉCHENYI GIMN., DUNAÚJVÁROS, TRENCSEINÉ BERZAI ZSUZSANNA)
 Hermann Petra: Barangolás a Kerka völgyében (PREMONTREI GIMN., SZOMBATHELY, GOMBÁS MÓNKA)
 Dózsa Lilla: A rácalmási-szigetvilág (SZÉCHENYI GIMN., DUNAÚJVÁROS, TRENCSEINÉ BERZAI ZSUZSANNA)

Klasszikus biológia

- Varga Dóra: Drogok hatása az iskoláskorúakra (BERNÁTH KÁLMÁN SZKI., VÁC, CSIKÓS TÓTH ÁGNES)
 Korán Dorottya: Cisztázás fibrózis (BÁRDOS GIMN., TATABÁNYA, MEDVE ANDRÁSÉ PAPP VALÉRIA)
 Hernádi Szabolcs: A vidra táplálkozásökológiája (ÚJHELYI MEZŐG.-I ÉS KÖZG.-I SZKI., SZENTLŐRINC, DÉNES ESZTER)
 Krkos Boglárka Zsuzsanna: Tata zöld területeinek fagyöngyfertőzöttsége (PÁPAI REF. KOLL. TATAI GIMNÁZIUMA, TATA, ZÖLD SZIGET KÖR)
 Török Ferenc: Madárpókok párzási szokásai (BALASSI GIMN., BUDAPEST, MOLNÁR ÁGNES)
 Lorencz Noémi: A zsenyei ezeréves tölgy nyomában (PREMONTREI GIMN., SZOMBATHELY, GOMBÁS MÓNKA)
 Maklári Petra: A szülési körülmények és a magatartási problémák kapcsolata (BÁRDOS GIMN., TATABÁNYA, DR. SOPOWNE BALOGH ELVIRA)
 Tóth Evelin: Tanult és öröklött viselkedési formák (BERNÁTH KÁLMÁN SZKI., VÁC, CSIKÓS TÓTH ÁGNES)
 Berekméri Eszter: A dunaujvárosi magaspart (SZÉCHENYI GIMN., DUNAÚJVÁROS, TRENCSEINÉ BERZAI ZSUZSANNA)
 Sahin-Tóth Judit: Az ember hatása az ausztrál és új-zélandi madárvilágra (SZÉCHENYI GIMN., DUNAÚJVÁROS, TRENCSEINÉ BERZAI ZSUZSANNA)
 Csák Boglárka: Az iskolai stressz (BÁRDOS GIMN., TATABÁNYA, DR. SOPOWNE BALOGH ELVIRA)
 Molnár Eszter: Barlangi albérlők (ÚJHELYI MEZŐG.-I ÉS KÖZG.-I SZKI., SZENTLŐRINC, DÉNES ESZTER)
 Wiszt Attila: Korunk egyik népbetegsége, a fogszuvasodás (BÁRDOS GIMN., TATABÁNYA, MEDVE ANDRÁSÉ PAPP VALÉRIA)
 Kovács Melinda: Dunaújvárosi madarai (SZÉCHENYI GIMN., DUNAÚJVÁROS, TRENCSEINÉ BERZAI ZSUZSANNA)
 Józsa Tamás: Szabad-e vadászni a XXI. században? (ZRINYI MIKLÓS GIMN., ZALAEGERSZEG, TÖLGYESINÉ KOVÁCS KATALIN)
 Himes Eszter: A XVII. kerület állatvilága (BALASSI GIMN., BUDAPEST, MOLNÁR ÁGNES)

SZOMBATI PROGRAM Környezet- és természetvédelem

- Óvári Tamás: Globális felmelegedés hatása a Bozsoki-zsidóréti vegetációjára (PREMONTREI GIMN., SZOMBATHELY, GOMBÁS MÓNKA)
 Ósz Fanni–Csaplár Mariann: A tatai Fényes-fürdők vízminősége (BÁRDOS GIMN., TATABÁNYA, SOPOWNE B. E.)
 Kovács Barbara: Biogázüzemek (SZÉCHENYI GIMN., DUNAÚJVÁROS, TRENCSEINÉ BERZAI ZSUZSANNA)
 Tordai Ágoston: Szállópor – mitosz vagy valóság (DOBÓ KATALIN GIMNÁZIUM, ESZTERGOM, LAMPERT ZOLTÁN)
 Oláh Máté: Fenntartható-e az ártér? (BORONKAY MŰSZAKI KÖZÉPI. ÉS GIMN., VÁC, RÉTI MÓNKA)

Bucsell Edit: Kármentesítés a DUNAFERR DBK Kocszoló Kft. területén
(SZÉCHENYI GIMN., DUNAÚJVÁROS, TRENCSENINÉ BERZAI ZSUZSANNA)

Klasszikus biológia

Molnár Dóra: Vadlúd sokadalom
(EÖTVÖS JÓZSEF GIMNÁZIUM, TATA, JANKYKÉ JURECSKA MÁRIA)
Pajor Csaba: A könnyen jött siker ára
(BORONKAY MŰSZAKI KÖZÉPL. ÉS GIMN., VÁC, RÉTI MÓNKA)
Kovács Judit: A Nagy Strázsa-hegy barlangja
(DOBÓ KATALIN GIMNÁZIUM, ESZTERGOM, LAMPERT ZOLTÁN)
Grünvald Petra: A közösséges mokus megfigyelése
(ÚJHELYI MEZŐG.-I ÉS KÖZG.-I. SZKI., SZENTLŐRINC, DÉNES ESZTER)
Szalai Bernadett–Szabó Dorina: A kutyák agressz-
szívítása (BÁRDOS GIMN., TATABÁNYA, SOPOWNE B. E.)
Szántó Anita: A dunaújvárosi Baracs úti Arborétum
(SZÉCHENYI GIMN., DUNAÚJVÁROS, TRENCSENINÉ BERZAI ZSUZSANNA)

Helyezések

NAGY TAMÁS FELVÉTELEI

I. KÖRNYEZET- ÉS TERMÉSZETVÉDELEM
1. Salamon Péter (Róth Gyula Szki., Sopron)
2. Tordai Ágoston (Dobó Katalin Gimn., Esztergom)
3. Simon András–Horváth László (Tinódi, Sárvár)

II. KLASSZIKUS BIOLÓGIA
1. Kovács Judit (Dobó Katalin Gimn., Esztergom)
2. Korán Dóra (Bárdos Gimn., Tatabánya)
3. Molnár Dóra (Eötvös Gimn., Tata)

KÜLÖNDJÁSOK AZ I. SZEKCIÓBAN:
A megye legjobbjai: Keczán András
A város legjobbjai: Ósz Fanni–Csaplár Mariann
A zsűri különdíja: Khalil Sandián
Legjobb előadó: Oláh Máté
A Bárdos különdíja: Óvári Tamás

KÜLÖNDJÁSOK A II. SZEKCIÓBAN:
A város legjobbjai: Wiszt Attila
A zsűri különdíja: Grünwald Petra
A zsűri különdíja: Török Ferenc
A Bárdos különdíja: Hernádi Szabolcs

Nagyelőadások

- Dr. Szacszy Mihály (Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Természettudományi Kar Nukleáris Technikai Tanszék): A veszélyes XXI. század. A fenntartható fejlődés.
- Dr. Kovács Krisztina (Kísérleti Orvostudományi Kutatóintézet): A stressz és a zsíryanycsere szabályozásának összefüggései.
- Krkos Márk barlangász előadása: Hegyek gyomrának zárt világa (avagy áttekintés a környék barlangjairól és lakóiról).
- Dr. Haller József (MTA Kísérleti Orvostudományi Kutatóintézet Magatartás Neurobiológiai Osztály): Poszttraumás zavar: a vietnámi háborútól az orvosi biológiáig.
- Dr. Almási Kálmán: Szemtől szemben a patológussal: kalandozások a szervek, szövetek és sejtek színes világában.
- Viszló Levente (a Pro Vértes Közalapítvány elnöke) előadása: A Vértes élővilága.
- Prof. Dr. Melegh Béla (egyetemi tanár, a MTA doktora, a Magyar Humángenetikai Társaság): Hogyan formálja át a modern molekuláris genetika az életünket?

A költészet kisasszonya

Az À La Bárdos egyik előző számában már olvashattuk Vörösmarti Daniella verseit. Most egy kellemes beszélgetés során NOVÁK NIKOLETT kérdezett rá a versekre és keletkezésük körülményeire.

☛ **Először is arra szeretnék megkérni, hogy mesélj magadról pár szóban!**

– Tatabányán születtem és élek, tizenöt éves vagyok. Leginkább ingyenelés-kampányokat szervezek. Szeretek kosarazni, habár közel sem megy olyan jól, mint amennyire szeretném. Szeretek verseket írni, olvasni.

☛ **Ha már így felhoztad, térjünk is át a verseidre. Mióta írsz?**

– Hát, ha jól emlékszem, nagyjából olyan másfél évvel ezelőtt kezdtem el az írást.

☛ **Miről szóltak az első verseid?**

– Először nagy érzelmi töltetű verseket írtam, kínról, melankóliáról vagy boldogságról.

☛ **Hány verset írtál eddig?**

– Hú, hát ezt nehéz lenne megmondani. Ha a legelejétől számolom, beleértve a legbénábbakat is, akkor azt mondanám olyan hatvan körülire tehető a számuk. De nem vagyok benne biztos.

☛ **Hol találkozhatunk a verseiddel?**

– Van egy internetes oldalam, ahova most megpróbálom feltenni az új verseimet is, mert már rég frissítettem. De ott is húsz-harminc verset meg lehet találni.

☛ **Mit csinálsz még szabadidődben az íráson kívül?**

– Kosarazom, olvasok, kézműveskedem és rajzolok. Szeretek karkötőket készíteni, fülbevalókat és egyéb kiegészítőket. Esetleg nekiveselkedem a varrásnak is. Sokszor sütiket sütök, azt nagyon szeretem. Moziba megyek, sokat vagyok a barátaimmal és kampányokat szervezek.

☛ **Mi vesz rá, hogy a tévé és az internet kísértése ellenére te írsz?**

– Igazából engem az internet megkísért, és én hagyom is ezt a kísértést. Tévézni meg nem nagyon szoktam, mert nem igazán van olyan program, amit néznék.

☛ **Akkor lényegében csak unaloműzés céljából írsz?**

– Nem, egyáltalán nem. Nem csak unaloműzés miatt. Úgy vagyok vele, hogy amikor valamilyen nagyobb érzelmi állapotban vagyok, azt kiírom magamból.

☛ **Mikor jönnek a jó ötletek?**

– A kaotikus állapotokban. Nekem ahhoz, hogy írni tudjak, vagy nagyon boldognak, vagy nagyon leépültek

kell lennem. Esetleg, ha nagyon nagy szándékomban áll az írás, például, ha határidőre kell, mondjuk egy versenyre. De nem tudok csak úgy nekiülni, hogy: Na, akkor most írnom kell! Nekem el kell érnem ahhoz egy sokkos állapotot, hogy alkotni tudjak. De a filmek vagy a zene is sokszor szerepet játszik egy-egy mű létrejöttében.

☛ **Mit gondolnak az ismerőseid erről a tevékenységedről?**

– Pár barátnőm szintén írogat, szóval ők elolvassák, kritizálják. Van néhány ismerősöm, akik szintén olvassák, és építő kritikát gyakorolnak rám. Cserébe én is olvasom az ő műveiket. Oda-vissza működik ez. Végül is nem zavarja őket.

☛ **Kik támogattak és támogatnak a leginkább?**

– Nagyrészt a barátnőim, a versíró ismerőseim, a barátom és a tanárain az iskolában.

☛ **Vannak állandó motívumok a verseidben, amiket előszeretettel használsz?**

– Általában a naplemente, a némaság, a hallgatás és az éjszaka. Meg még nem is tudom, mi. Próbálok rágondolni, mi lehet, de nem nagyon jut eszembe semmi.

☛ **Inkább új dolgokat próbálsz ki írásnál?**

– Igen. Vannak úgymond egészen gyerekes verseim is. Esti meséről szólótló kezdve a szívárványoson át a nevetésig. De vannak egészen komor, lehangoló műveim is. Amik az elmulásról vagy csak a hétköznapiságról szólnak.

☛ **Amikről írsz, azok tükrözik a belső világot? Ilyen vagy te is?**

– Néha. Inkább azt tükrözik, hogy miket szeretek. Például van egy versem, a Találkozó. Én nagyon szeretem a földtől elrugaszkodott dolgokat. A természetfeletti filmeket meg az ezekről szóló könyveket. Általában képtelen vagyok olyat írni, ami a való életéről szól. Novelláknak is nekiálltam, de egyszerűen nem tudtam valóságoszerű dolgokat írni. Nem is szeretek ilyeneket olvasni. Szóval...

☛ **Szeretnél később komolyabban foglalkozni az írással, vagy csak hobbi szinten üződ?**

– Egyelőre csak hobbi szinten, mert főként azt tartom szem előtt, hogy egy művészeti főiskolára vagy egyetemre bekerüljek. De úgy gondolom, a megjelölt iskolák listáján valamilyen újságírással kapcsolatos intézmény is szerepelni fog. Hátha a művészeti iskolákba valamiért nem kerülnék be.

☛ **Remélem, sikerülni fog. Sok sikert a további terveidhez és a verseidhez is. Köszönöm az interjút.**

– Nagyon szívesen.

„Egy modern pikaró kallódásai”

„Hej, fanyar lecke ez, leckéje az utaknak!
Ma, tegnap, holnap és örökre a világ egyhangú,
kicsi hely, rossz ketrecek mutat csak,
únalom-sivatag fájó oázisát!

Menni, maradni jobb?

Maradj, ha tudsz te túrni, menj, ha kell.

Van, ki fut és van, ki sutba ül.”

(Baudelaire: Az utazás. Tóth Árpád fordítása)

A múlt század második felének egyik érdekes – lassan feledésbe merülő – publicista-íróját szeretném bemutatni. 1944. június 27-én született Érsekújváron. Szegeden megkezdett orvosi tanulmányait Pesten fejezte be. A diploma megszerzése után több mint tíz évig gyakorló orvosként

tevékenykedett, a hetvenes években a Medicina egészségügyi kiadó szerkesztőjeként dolgozott, majd különböző lapok (pl. Új Tükör, Mi Világunk, Börtönűjság) orvosi rovatait vezette. Ezekben az írásokban egy sajátos stílust teremtett, amelyet aztán számos szépirodalmi kötetében hasznosított. Orvosi tárgyú műfordításai és rádiójátékai is vannak. Gazdag tapasztalati anyag alapján elsősorban az orvos és beteg világának furcsaságait, torzulásait írta meg szórakoztató, olvasmányos formában. A Magyar Írók Szövetsége Fialat Írók Körének alapító tagja. Tizenkilenc kötete jelent meg, Nívó-díjat kapott, két művéből még tévéfilm is készült. Bohém életviteléről számos anekdota kering, a neten hasonló véleményt olvastam róla: „Igen, Bólya Péter orvos. Sajnos ő is az volt, akiről elmondhatjuk (Frank Zappa nyomán): Egy ember, akinek nem kellett volna annyit piálnia.”

Prózájában a csavargó, a vándor, az idegen, az örök hontalan és céltalan lesz nála központi hőssé, kinek nyugtalanságát olyan jól ismerete Villon, kiből önmagára lelt a romantika, kit prózaversében

Baudelaire is megörökített. Törekszik az ironikus, távolságtartó és a belülről történő ábrázolásra. Ezen stílusjegyek egyik legismertebb művére is jellemzőek, a C-dúr, fisz-moll című regényére.

A mű főszereplője Ágoston László, aki egy bizonyos Zsuzskának meséli eseménydús életét, és a legtöbb gondolatmenet Zsuzskának való bizonyítgatással zárul. Ágoston Lászlót a Balatonon éri a hír, hogy nem vették fel az ELTE magyar-történelem szakára helyhiány miatt. Értelmiségi származék, a művelt középosztály tagja, apja belgyógyász, anyja zenetanárnő. Balatoni utazását saját maga fedezi, egy fogadóban dolgozik. Hatesztendős kora óta zongorázik, de néhány éve csak dzsesszt játszik, és a zongorát újra cserélte környezete legnagyobb csodálkozására. Emellett megszerette az írást is. Egyik írását elküldte az Élet és Irodalomnak, ahol közlés helyett biztatást kapott. Mikor édesanyja megtudja ezt, nagyon hevesen reagál: „Te szerencsétlen, teljesen elment az eszed?! Most meg író akarsz lenni? Tudod te egyáltalán, hogy mi folyik itt a művészek között? Őlik egymást, rosszabbak, mint a maffiózók, nézd csak meg, a fele öngyilkos lesz harmincéves korában.”

A következő helyszíne a cselekménynek már a Tulipán eszpresszó. „Zenész lettem (egy vidéki városban), bárdobos, a lotyók kedvence. Konyakot iszom, sokat, hiszen ingyen van, a vendégek fizetik. A pincéző (Ilona) szöke és csal. A zongorista (Fecó) ittas. A bár füstös, félhomályos, csak egy-egy nepper gyűrje villan. Kettőig tart a műszak.” Megjelennek a presszóban a kisvárosi jellegzetes figurái és a szerelmek: Elvira (a kisvárosi orvosnő), Erzi (Fecó volt felesége), Lia (a szaxofonos, sztálinvárosi volt KISZ titkár), Beke (a helybéli újságíró húga) és Berkesné a főbélő. Ágoston László ekkor már úgy érzi, felnőtt, nem fél semmitől, nincs ki lenézne, megalázná, tiszteli őt a város és annak lakószerege. „Jó zenész vagyok, jó író, szép, üde, friss kölyök.”

Azonban a gyakori delíriumban és annak környékén felmerül a főszereplőben egy gondolat. „Bolyongó zenészek, finom lelkű művészek, gyenge prédák, meddig élhetünk még, meddig?”

Ezek a gondolatok foglalkoztatnak egy fiatal író, zenészt, aki arra törekszik, hogy rájöjjön az élet nagy titkára, ami abban rejtőzhet szerinte, hogy „minden viszonylagos”.

Hogy is fejezhetném be jobban mondanivalómat, mint Ágoston László tanárának Pista bának szavaival: „S dül, tombol benne a tehetség, jó a narráció, érdekes a cselekmény, élnek a figurák, testet ölt a fogalom, színes a színtelen filó, a hasonlat pontos, jó az atmoszféra s leng, régi szavak pompáznak, összefoly az álom és valóságos, gúny is van s humor, halál is, de nem félelmes, nyüszít a lét a gonoszság során...”

BÉRCES KAROLINA ANNA

Az építőmester zuhanása

AZ OLDAL KÉPEI AZ INTERNETRŐL SZÁRMAZNAK

Május utolsó hétfőjén ismét színházlátogatósnak vettünk részt, ezúttal a budapesti Radnóti Színház volt a célpont. Sokan tartják, hogy a kötelező olvasmányok izgalmasabbak filmként levetítve, vagy épp a színpadra álmódva. Nem mondanám, hogy én is ezen a véleményen vagyok, de hétfő este valami megváltozott. A Solness építőmester egy egészen új oldalát mutatta be a kötelezőknek. A főszerepekben olyan neveket említhetnek, mint Bálint András, aki egyben a színház igazgatója; vagy éppen Marjai Virág és Kováts Adél. A történet viszonylag egyszerű. Főszereplője Solness építőmester, aki boldogtalan és gyermek nélküli házasságban él feleségével, Aline Solnessel. Gyengéd szerelmi szál fűzi a könyvelőnőhöz, Kaja Foslihoz, aki viszont az építésnél dolgozó fiatal tehetség, Ragnar Brovik jegyese. Solnessről a legfontosabb tudnivalók, hogy retteg a fiatalásgtól, a feltörekvő tehetséges generációtól, illetve a magasságtól. Hirtelen egy őszi estén betoppan egy fiatal hölgy a házba, bizonyos Hilde Wangel, aki a főszereplőt keresi. Az építőmester éppen tíz éve azon az estén megcsókolta az akkor még tizenhárom éves lányt, és ígéretet tett neki, hogy tíz év múlva egy királyságot ad neki. A fiatal lány eddig várt az ajándéokra, de mivel nem kapta meg, eljött, hogy számon kérje Solnessen. A darab tele van a szereplők lelki vívódásának bemutatásával. A szimbólumokban gazdag műben fontos szerepet kap a magasság. Ezt bizonyítja a torony is, amire az építőmester felmászva életét veszti. Be akarja bizonyítani, hogy felül tud emelkedni félelmein, ám mégsem sikerül neki. Izgalmas, elgondolkodtató és – valljuk be! – megrendítő. Azt ajánlom: olvassd, nézd, és gondolkozz rajta!

JÁRFÁS VIVIEN

„Itt is voltam.
Nem tudtam meg
semmit magamról.
Álom ide, valóság oda...
Most... keresek
egy másik várost.
Haza már nem
megyek, soha többet.
Író leszek.”

...és az Oscart kapja...

...Richard Jenkins! Na jó, csak viccelek.

Persze most is bejött a papírforma. Persze most is kínlás volt az ömlengő kirakatbábuk sorát bámulni négy órán át, ahogy már nyolcvanegyszer tesznek úgy, mintha élveznék, miközben a marslakókat közelebbi rokonnak érzi a szerencsétlen ember, aki a képernyő előtt gubbaszt éjjel háromkor, és azt reméli, idén jobb lesz. Persze most is végignéztük.

Idén nyolcvanegyedik alkalommal került rendezésre február 22-én a Los Angeles-i Kodak Theatre-ben az Oscar-átadás. Az est nem sok meglepetést tartogatott, a filmes világ legfontosabb kiténtetésének számító szobrocskák az előre megjósolt helyeken landoltak. A gála legesélyesebb filmje a tíz jelöléssel bíró Danny Boyle rendezte Gettómilliomos volt, mely egy mumbai nyomornegyedből származó fiú milliommossá válásának csodás történetét meséli el. Ugyan a brit-indiai koprodukción csupa, Nyugaton ismeretlen indiai színésszel dolgoztak, a díjszezon összes fődíját begyűjtő alkotás győzelme egy percig sem volt kérdéses. Statisztikailag ugyan a Benjamin Button különös élete állt a jelöltségi lista élén a maga tizenhárom nominációjával, mégis hiába az Oscar-barát szirupos történet, Brad Pitt és Cate Blanchett évtizedeken átívelő románca és a főszereplő elcsúfítása a technikai díjakat leszámítva nem remélhetett sok mást. Nyolc jelölése volt a legújabb Batman-mozinak (Heath Ledger tuti befutó, azonkívül pusztán technikai díjakra volt esélyes), és az első homoszexualitását nyíltan felvállaló amerikai politikus, Harvey Milk életét és meggyilkolását bemutató Milknek. Hat jelölést kapott a romantikus lelkű robot, WALL-E, mely a legjobb animáció kategória biztosabb győztese volt, mint az est összes többi díjának kimenetele együttvéve. Öt díjért szállt versenybe a Kétely; a '60-es évek New Yorkjában egy katolikus iskola szigorú igazgatója (Meryl Streep) meggyanúsítja egyik papját (Philip Seymour Hoffman) egy feketebőrű kisfiú megrontásával. Ilyen szereposztás mellett nem csoda a négy színészi nomináció, bár egyikük sem volt mezőnyük legesélyesebbje. Öt kategóriában izgulhatott még a volt amerikai elnök és a feltörekvő riporter interjúcsatáját bemutató Frost/Nixon, valamint a Kate Winslet és Ralph Fiennes nevével jelzett A felolvasó, melyben egy fiatal fiú bonyolódik szerelmi viszonyba egy nála húsz évvel idősebb nővel a II. világháború utáni Németországban. Három jelölése volt a Clint Eastwood rendezte Elcsérült életeteknek – melyben Angelina Jolie karaktere keresi eltűnt kisfiát –, valamint az Amerikai szépség és az Apró titkok összegyűrésének, A szabadság útjainak, ahol Sam Mendes igazgatta feleségét, Kate Winsletet és Leonardo DiCapriót az amerikai álom hajhászásának nem is oly álomszerű útján. Winslet Golden Globe-ot kapott e filmben nyújtott alakításáért, a gorma Oscar-kampány ellenére azonban itt

kiütötte saját magát a főszereplők mezőnyéből. A felolvasóval, így nem volt meglepő, hogy ez a film is díj nélkül ment haza (valakinek egyszer végre rajtam kívül is feltűnik, hogy DiCaprio micsoda színész?!)

A nézőszám évről évre való aggasztó csökkenése miatt a szervezők új házigazdát kértek fel a gála lebonyolítására; az arisztokratikus vonásokkal rendelkező ausztrál színész, Hugh Jackman váltotta az előző évek humoristáit és műsorvezetőit, aki táncolt és dalolt is a siker érdekében (bár laikus véleményem szerint a ceremónia többi részétől elütő elegancia erőltetése helyett a műsoridő három óra alá redukálása és a reklámok drasztikus megnyirbálása jelentené a megoldást). Újítás történt a színészi kategóriák díjazásában is, ami rögtön az első díj átadásánál meglepte a közönséget. Öt díva vonult a színpadra, hogy átadják a legjobb női mellékszereplőnek járó Oscart Penélope Cruznak Woody Allen Vicky Cristina Barcelona című filmjében nyújtott alakításáért. A forgatókönyvek kategóriájában a Milk (Dustin Lance Black) az eredeti, míg a Gettómilliomos (Simon Beaufoy) az adaptált forgatókönyvért vihette haza egy-egy díjat. Ezzel a Gettómilliomos megszerezte első díját, és kezdetét vette szárnyalása. A legjobb animációs film (WALL-E) és animációs rövidfilm (La Maison en Petits Cubes) után a látványtervezés (Benjamin Button különös élete), a kosztüm (A hercegnő) és a smink (ismét Button) kategóriák díjai következtek. Az operatőri díj átadására színpadra érkező Joaquin Phoenix parodiaként hosszú szakállat, bozontos üstököt és napszemüveget viselő Ben Stiller és Natalie Portman páro-

Keira Knightley itt még – egyelőre – boldog hercegnőként. Lesz ez még így sem... Az angol film jelmeztervezője Oscart kapott teljes joggal, bár nekünk, magyaroknak leginkább az operatőr, Pados Gyula munkája tetszik

sa az est talán legemlékezetesebb átadói voltak. Sok negatívum mondható el az álomgyárról, de önkritikára azért még mindig képes. A díj Anthony Dod Mantle-é, a lendületes és lélegzetelállító

A Schindlerben főnáci, Az angol betegben magyar nemes, A napfény ízében zsidó túlélő volt a zseniális Ralph Fiennes. Negyedszerre a múltjával küszködő német értelmiségiként sem kapott Oscart, pedig két filmje, A hercegnő és A felolvasó is részesült az arany szoborból

A CIKK FOTÓI AZ INTERNETRŐL SZÁRMAZNAK

gettóbeli képek megteremtéséért. Legjobb rövidfilm: Játékosország. Az utóbbi években újra nagy népszerűségnek örvendő musical műfaja előtt

Kate Winslet funkcionális szexualitása és az izlés határait súroló korkülönbség miatt nem lehet felhőtlen tetszéssel fogadni az analfabéta villamoskalauz és a gimnazista eminens viszonyát. A többire csak évekkal később derül fény... A felolvasó kétségtelenül az év legdrámaibb drámája

tisztelegve Hugh Jackman ismét táncra perdült, majd Beyoncéval és a Mamma Mia! meg a High School Musical fiatal főszereplőivel kiegészülve szuperlátványos és gigagicces produkcióval varázsolták el a nézőket minden idők legmeghatározóbb musicaljeinek dalaiból szemezgetve. A legjobb férfi mellékszereplő díját a tavaly tragikus korai halállal eltávozott Heath Ledger kapta A sötét lovagban nyújtott maradandó Joker-alkításáért. A terem állva ünnepelt, az elismerésért Ledger családja mondott beszédet. A győztes nem volt megkérdőjelezhető, jogossága már más kérdés. A népszerű Ember a magasbané lett a legjobb dokumentumfilm Oscarja, a francia artistáról szóló film főszereplője szobrocskájával az orrán egyensúlyozva köszönte meg a díjat. Legjobb rövid dokumentumfilm: Smile Pinki, vizuális effektusok: Benjamin Button, hang: Gettómilliomos, hangvágás: A sötét lovag, vágás: Gettómilliomos, majd Jean Hersholt humanitárius díj Jerry Lewis színész-rendezőnek a gyermekekért folytatott karitatív tevékenységéért. Részletek csendültek fel az öt legjobb filmzenéből (ami körülbelül harmadannyi időt kapott, mint a fent említett musical show), majd A. R. Rahman megszerezte a Gettómilliomos ötödik és hatodik díját, ugyanis a legjobb betétdal kategória győztese is a mese-szerű indiai történet lett. A külföldi filmek között kisebb megdöbbenést okozva a japán Departures győzedelmeskedett, kiűtötte így a nyeregből az eddigesebbek tartott animációs izraeli Libanoni keringőt és az etnikai kérdéseket boncolgató francia Az osztályt. A tavaly elhunyt filmes művészekre emlékező videóbejátszást Queen Latifah kísé-

érzelgős dalával, a vásznon megjelent többek között Charlton Heston, Anthony Minghella, Sydney Pollack és Paul Newman. Elérkezvén az egyik legrangosabb kategóriához, senki nem lepődött meg Danny Boyle, a Gettómilliomos brit rendezőjének díján. David Fincher (Benjamin Button), Ron Howard (Frost/Nixon), Gus Van Sant (Milk) és Stephen Daldry (A felolvasó) imponáns társasága nem is igen számíthatott másra. Ugyan Boyle megérdemelte a figyelmet olyan filmekkel a háta mögött, mint a Trainspotting és a Huszonnyolc nappal később. A női főszereplők versenyében hasonlóan egyértelmű volt a győztes. A színpadra bevonuló öt színésznő (Sophia Loren, Halle Berry, Nicole Kidman, Shirley MacLaine és Marion Cotillard) lélegzetelállító pillanatok kreáltak pusztán megjelenésükkel. Mindegyikük külön szót egy-egy jelölthöz, és az egekig magasztalták színészi képességeiket, ami meglehetősen hiteltelenre sikeredett, hisz egy agyonajánzott Melissa Leo (Frozen River) után mit is mondhatnának Meryl Streepről. Az Oscar Kate Winslet A felolvasóban nyújtott alakításáért, melyben egy valamikori analfabéta náci fegyőrt formál meg. Ezzel régóta megérdemelt díjra váltotta hatodik jelölését az Értelem és érzelem, a Titanic, az Iris és az Egy makulátlan elme örök ragyogása színésznője. A gála hál' Istennek behúzott a végére, máris érkezett az öt színész, hogy átadják a legjobb férfi főszereplőnek járó díjat. Michael Douglas, Robert De Niro, Adrien Brody (hogy ő hogy keveredett ide?), Anthony Hopkins és Ben Kingsley méltatták a jelöltek érdemeit: Frank Langella (Frost/Nixon), Sean Penn (Milk), Richard Jenkins (A látogató),

Brad Pitt (Benjamin Button) és Mickey Rourke (A pankrátor). Azon kevés pillanatok egyike jött, ahol a papírfirma úgy-ahogy megbomlott, ugyanis a díjat (a második legesélyesebb) Sean Penn kapta, ezzel valószínűleg örökre megtagadva Mickey Rourke-tól a lehetőséget az akadémiai díj elnyerésére (Penn ugyanezt tette Bill Murray-val öt évvel ezelőtt). Beszéde természetesen rendhagyó volt, kezdésként kommunista melegmániás bagázsnak nevezte az akadémiát ilyen karakterek díjazására utalva. És végül egy mézes-mázos nagyjelenettel a gála végén a Gettómilliomos megkapta (megérdemelt?) nyolcadik díját, a legjobb filmért járó Oscart. A színpadra tóduló örömködő gyereksereg után Hugh Jackman rövidre zárta búcsúzkodását, majd mielőtt kezdetét vette az elitpartik sora, egy videó-összeállítással köszöntek el a nézőktől 2009 legjobb várt filmjeivel.

A még látatlanban is könnyen megjósolható végeredmény nem segített különlegessé tenni a 2009. évi Oscar-estet. A filmes felhozatal alig volt a középkategória felett, így nem volt nehéz győzedelmeskedni. Számottevő volt a britek sikere, hiszen nemzeti csillaguk, Kate Winslet mellett brit produkció a Gettómilliomos, az Ember a magasban és A hercegnő is. Ami a rendezvényt illeti, a hatalmas méretűeknek beharangozott újítások színesítették ugyan a programot, de csak halványrózsaszínek voltak a pirosba vegyülve, holott a színvonalban lényeges előrelépést egy riktókék átfestés jelentené. De legalább nem volt rosszabb, mint a tavalyi. Hiszen jövőre úgyis megnézzük.

GICZY CSENGE

Elment a tanú

Bacsó Péter emlékére

ELETÉNEK nyolcvankettedik évében, hosszan tartó betegség után március 11-én elhunyt a nagyszerű szatírák rendezője, Bacsó Péter Kosuth-díjas dramaturg és filmrendező.

Január 29-én, a filmszemle megnyitóján még átvette a hatvanéves pályafutásának szóló elismerést. „Bevallom, boldog vagyok. De nem stimmel valami az életműdíjjal. Nem akartam életművet létrehozni, csak filmeket rendezni, és elnézést kérek azoktól, akiket nem tudtam eléggé gyönyörködtetni” – mentegetőzött.

Kassán született – ahol Márai Sándor és ké-

A CIKK FOTÓI AZ INTERNETRŐL SZÁRMAZNAK

sőbbi mentora, Márai Sándor testvére, Radványi Géza rendező is –, édesanyja, Palotai Boris híres író volt. A család az 1940-es években költözött Budapestre, Bacsó itt fejezte be a középiskolai tanulmányait a Barcsay Gimnáziumban. 1946-ban beiratkozott a Színház- és Filmművészeti Főiskolára színházi rendezőnek. Radványi Géza ösztönzésére átjelentkezett a filmtanszakra. Banovich Tamás, Fehér Imre, Kovács András, Makk Károly, Nádaszy László évfolyamtársaként Lukács György, Balázs Béla és más már „klasszikusnak” számító szakemberek előadásait hallgathatták. A „Fényes szelek” fuvallata a Horváth Árpád Kollégium tagjaként érintette meg többek között Szirtes Ádámmal, Soós Imrével és Jancsó Miklóssal együtt. Harmadik asszisztensként (Máriássy Félix és Makk Károly mellett) részt vett a Várgesztesen forgatott nagysikerű Valahol Európában című film forgatásán.

1950-ben kapott diplomát, kezdetben dramaturgként és forgatókönyvíróként dolgozott. Rendkívüli érzékenységgel ültette át a magyar irodalom legszebb műveit, például ő jegyzi Fábri Zoltán 1958-ban készült Édes Anna című filmjének forgatókönyvét, de sokszor dolgozott együtt egykori főiskolai padtársával, Makk Károllyal is (Liliomfi, Ház a sziklák alatt, Megszállottak stb.).

Rendezőként 1963-ban mutatkozott be a Nyáron egyszerű című lírai művel, amely az akkori fiatalok életét, gondolkodásmódját, magatartásformáit vizsgálta. Hasonló ars poeticával készült a Szerelmes biciklisták (1965), majd a Nyár a hegyen (1967), mintegy előkészítve a komolyabb hangvételt, a fiatalok öngyilkossági hajlamának mozgatórugóit kutató Fejlődést (1968), amely meghozta számára az elismerést. ➔

A TANÚ

ERESZD EL A SZAKÁLLAMAT!

Szerény erősítés

A nagyon jóhoz rendkívül nehéz hozzátenni. De a tapasztalt „tuningmániásoknak” nagyon sokszor sikerül. Így történt az Opel Corsa esetében is, amit a Steinmetz cég vett kezelésbe.

A gyári Corsa OPC-ről sok mindent el lehet mondani, de azt, hogy látványként átlagos lenne, vagy a teljesítménye nem lenne megfelelő, azt semmiképpen sem. Ettől függetlenül akadnak olyan fanatikusok is, akik megőrülnek azért, ha az autójuk hasmagassága nem sokkal haladja meg a fekvőrendőriét, néhány műanyag kiegészítővel különböznek a gyáriaktól, és a kipufogó irányából mélyebb hangok törnek elő. Így megérkezett az OPC csinosított kis változata – Steinmetz módra.

A külsőre nem sok időt vesztegettek, hi-

szen a Corsa alapállapotában is vonzza a tekintetet. Azért az első lökhárító kis alsó spoilereket kapott, és az elmaradhatatlan

KÉPEK: WWW.STEINMETZ.COM

rendszeresre mellékhatásának, ugyanis az átalakított OPC esetében a hátsó dob szerényebb hanghatása a múlté, így tudják velünk, hogy nem akármilyen autóval kerültünk szembe.

Steinmetz-féle hűtőmaszk is felkerült. A legszembetűnőbb változás azonban hátul történt, ahol a lökhárítóban két új nyílás van – közel sem üresen –, a módosított kipufogórendszer végződései vannak benne. Ez annyira jól sikerült, hogy tíz extra lóerőt varázsol elő a turbós erőforrásból, így a „mérgező” kis Opel kétszázket lóerős maximális teljesítménnyel büszkélkedhet. Valószínűleg sokan örülnek a

„Felkeményítették” a futóművet, illetve harminc milliméterrel rövidebb rugókat használtak az újítás során. Az eredmény roppant látványos, és „rázós” is, főként a gödrökkel tarkított útszakaszokon. Azonban jelentősen javult az autó amúgy sem rossz kanyarstabilitása, amihez jócskán hozzájárulnak a hatalmas könnyűfém kerekek is. Rendelkezésünkre állnak tizenhat, illetve tizenhét collos alumíniumalkotások, de találunk tekintélyesebb méretűeket is. Kínálatukban kétféle saját formatervezésű kerék szerepel ST3 és ST4 fantázianeveken. Az előbbi 8x19, míg az utóbbi 8x18 colos méretben „bicolor” festéssel, és profi polírozással csalogatja a tekintetet.

SCHMIDT EDINA

Gyakran dolgozott amatőr szereplőkkel, és forgatott hétköznapi környezetben. A Jelen idő (1971) című filmje gyári munkáskörnyezetben játszódik, helyi érdekesség, hogy a díszbemutatója az Országos Munkásfilmapok keretében éppen Tatabányán, a Turul Moziban volt.

„Az a gyanús, ami nem gyanús! – A nemzetközi helyzet fokozódik! – Az élet nem habostorta! – Egyszer majd kérünk magától valamit, Pelikán elvtárs...” Generációk ismerik és idézik ezeket a szállóigévé vált mondatokat az 1969-ben készült A tanú című tragikomédiából, amely a koncepcióperek és a kommunizmus idejét elevenítette fel. Túlságosan szabad szellemisége miatt több mint tíz évig tiltólistán volt a film, de aktualitásából nem vesztett azóta sem. 1981-ben

TITANIA, TITANIA, AVAGY A DUBLÓRÓK ÉJSZAKÁJA

Néhány képaláírásban nem lehet a filmes stílust összefoglalni, de a kiragadott példák is érzékeltetik, hogy Bacsó Péter a szatíra egyik legnagyobb filmes mestere volt. A tanú kultuszfilmmé vált, annak ellenére, hogy a filmesztéták és a történészek egyaránt fanyalognak rajta, előbbieket gyengén formált karakterei, utóbbiak az opportunizmusa miatt. Az Ereszd el a szakállamat! című film hőse tehetsége ellenére kerül összetűzésbe az egymással rivalizáló hivatali elöljáróival, akik végül nagy találmánya ellenére lehetetlen helyzetbe hozzák. A rendszerváltás előtt forgatott Titania, Titania... túmutatott a film határain, hiszen kortárs témát (a szomszédos Romániában tomboló hisztérikus kommunista személyi kultuszt) ábrázolt

a cannes-i filmfesztiválon nagy sikert aratott, majd azóta a világot is bejárta Pelikán József gátór kálváriája, amely mára kultuszfilm lett Magyarországon.

Bacsó sokoldalú tehetségének bizonyítéka a korai verselés mellett az, hogy számos dalszöveget írt, elsősorban saját filmjeihez. Egyik legnagyobb slágere talán Fényes Szabolcs zenéjével az „Aki megért, senki sincs talán” című szám volt. Többek között Mikes Éva és Koncz Zsuzsa aratott vele nagy sikert. Szintén Fényes Szabolccsal írta az Esős vasárnap délután című népszerű dalt is.

Bacsó Péter szinte haláláig aktív maradt. Társadalmi igényre elkészítette A tanú folytatását (Megint tanú, 1994), Karády Katalin életrajzi filmjét, és tavaly a Majdnem szület. Íróként negyvenöt, rendezőként pedig harminckét filmet és két tévésorozatot jegyez.

BÉRCES KAROLINA ANNA

Örvedetesen növekszik a kézilabda népszerűsége iskolánkban

Kézzel zsonglőrködnek

Az iskolánkban egyre több diák él a lehetőséggel, és látogatja a Varga Petra tanárnő és Katonáné Téglás Zsuzsa tanárnő által tartott edzéseket. Úgy tűnik, a belefektetett munka egyre jobb eredményeket hoz. Mint tudjuk, a fiúk körében már volt egy virágzó időszak a futball terén, ám most ez a fajta csapatjáték kicsit háttérbe szorult, felváltotta a kézilabda és a kosárlabda. Ennek kapcsán készítettem interjút két osztálytársammal, Szabó Dániellel és Wéber Györggyel, akik már-már idegesítően szeretik az új „hódítókat”.

FOTÓ: SZÉBELJÓZSEF

Nagyító alatt az idei érettségi

LŐBB vagy utóbb mindenki eljut – legalábbis optimális esetben – az érettségiig. Van, aki nagyon várja, és van, aki kevésbé, de egy közös mindenki, hogy tart tőle. De tényleg tudjuk, mi vár ránk? Sokan azért félnek tőle, mert nyolcadik óta hallgatjuk a magyartanárainktól, hogy a margót bizony ki kell hagyni, mert az érettségin is úgy kell majd csinálnunk. Mi pedig kis nyolcadikosként remegtünk a félelemtől, hiszen mekkora felelősség szakad a nyakunkba ezekkel a vizsgákkal? Nos, azt csak azok tudják elárulni, akik már túlestek ezen. Mi még csak találgatni tudunk azokból a dolgokból, amiket tőlük hallottunk. Ma már a bolognai rendszerben zajlanak a vizsgák, ami szintén megosztja a publikumot. Hogy jó vagy rossz? Előnyünkre van vagy sem? Több tudás kell hozzá vagy nem? Ezek azok a kérdések, amire más-más emberek máshogyan adnak választ. Valakinek jobb és könnyebb, valakinek rosszabb és nehezebb. 2005 óta írják a diákok ebben a mechanizmusban az érettségit. A régi rendszerben vizsgáztak közül többen állítják, hogy nehezebb volt megszerezni az elfogadható – példánkban: kettes – szintet.

☛ **Fiúk, így tizenegyedikben, mikor már elég sok óránk van, hogy jut idő ott lenni az edzéseken?**

– Mozgásra szükségünk van, és az edzések nem vesznek el olyan sok időt a tanulástól.

☛ **Mikor vannak az edzések?**

– Kosárlabdaedzések szerdán fél háromtól fél négyig, a kézilabdaedzések pedig csütörtökön a hetedik órában. Sajnos az utóbbin nem tudunk ott lenni, mert csütörtökön hét óránk van.

☛ **Milyen korosztály látogatja a tréningeket?**

– A kézilabda főként a kilencvenháromas korosztályt érinti, és leginkább fiúk járnak, kosáron kilen-

cedikesektől kezdve fiúk és lányok vegyesen jönnek. ☛ **Körülbelül mennyi az állandó létszám az edzéseken?**

– Mivel csak kosárlabdára tudunk állandóan járni, ezért erről biztosat tudunk mondani, a kézről csak az állandó csapatot említjük. A kosaras edzések körülbelül nyolc állandó fiút és a lányokat takarják, kézilabdán pedig 10-12 ember van rendszeresen.

☛ **Mondhatjuk, hogy családias hangulatban telnek az edzések ezek szerint! Az eredmények is igazolják, hogy a pályán és remélhetőleg a pályán kívül is jól megértitek egymást. Beszelnétek kicsit az elért eredményekről, a megérdemelt sikerekről?**

– A kézilabdával sikerült megyei második helyezést elérnie a csapatnak. A '93-as korosztályú fiúk pedig diákolimpiai második helyezést értek el ugyancsak a kézilabdapályán. A kosárlabdával megyei harmadik helyet szereztük meg. Egyébként a kosárdöntő itt került megrendezésre nálunk, és bátran mondhatom, hogy remek szurkolótáborunk volt.

☛ **Fiúk, köszönöm, hogy a rendelkezésemre álltatok, és elmeséltétek az új sikersportok iskolai sztoriját!**

Mint az interjú készítője bátran mondhatom, hogy mindenkit szeretettel várnak mind a sportemberek, mind a tanárnők; úgyhogy fiúk és lányok, kicsik és nagyok, mozogjatok! – JV –

Másnap a matematikával birkóztak három óráig az érettségizők. A vizsga nem volt teljesíthetetlen, de nem is volt egyszerű. Az első tizenkét feladatot úgy állították össze, hogy a kettést mindenki elérje, a második része már kicsit nehezebb feladatokat rejtett magába. A matek érettségire négyjegyű függvénytáblázatot lehetett bevinni.

A hét közepén a történelem falaiba ütköztek a diákok. A vizsgázók többsége és a történelmet tanítók közül is többen azt mondták, hogy nagyon könnyűnek bizonyult. A végzősök a történelmi atlaszt hívhatták segítségül.

A diákoknak érettségi vizsgát kell tenniük továbbá az elsőszámú idegen nyelvből. Az angol vizsgára csütörtökön került sor. A teremből megkönnyebbülten léptek ki a diákok: többen is állították, könnyű volt, nehezebbre számítottak. Néhány internetes honlap egyenesen „viccnek” titulálta az angol feladatlapot. A német nagyobb fejtörést okozott a maturálóknak, de ez sem volt teljesíthetetlen. A levél írásához mindkét nyelvből használhattak szótárt. Ezeket követően zajlottak le az ötödik, választott tárgyaknak az írásbeli része, amivel együtt lezárult az érettségi első fele.

Egy hónapnyi pihenés és további felkészülés után kezdődnek majd a szóbeli és gyakorlati vizsgák, amikkel vagy javítanak az eddigi jegyeiken az érettségiző diákok, vagy rontanak rajtuk. Érdemes elgondolkozni, hogy az érettséginek egyre kisebb szerepe van: ma már a diploma sem jelent sok biztonságot az álláskeresésnél, nemhogy egy érettségi bizonyítvány. Viszont mégis nő a szerepe, mert bejutni a kívánt főiskolára csak egy jó érettségivel lehet. Érdemes félni tőle? Ha lelkiismeretesen felkészülünk és odafigyelünk, nem jelenthet gondot: csak egy belépőjegy az életbe, amit sokunknak meg kell váltani. – BCS-FV –

Kísértetpláza a tözsomszédsgban

Eddig volt kísértetház, szellemjárta temető és még sok egyéb. Sajnos elérkezett az idő, hogy bevezessük a kísértetpláza fogalmát is. Mondjuk úgy, hogy nem túl népszerű a lassan egy éve megnyitott Omega Park. Engem, kicsit Rose Redre emlékeztet...

Rose Red? Az meg mi?

Aki látta Stephen King A rózsá vére című filmjét, az tudja, miről beszélek. A sors fricskája, hogy King bácsi csupán feldolgozott egy igaz történetet, és ebből született a horrorház mozija. De komolyra fordítva a szót, Rose Red egy máig híres óriás villa az Egyesült Államokban.

A sztorija 1906-ra nyúlik vissza, amikor a tulajdonos John Rimbauer seattle-i olajmágnás ezt a hatalmas kastélyt kezdte el nászajándékként építtetni feleségének, Ellennek. A legenda szerint mivel a házat sosem tudták befejezni, Ellen lelke addig nem nyugszik, míg kész nem lesz a háza.

FOTÓK: SZÉDELI JÓZSEF

A plázaversenyt – úgy tűnik – a Vértes nyerte. Az Óváros lejtőjén tervezett városközpont kereskedelmi intézmények csak részben épültek meg, enélkül pedig nics, ami idevonzaná az embereket

Egy ódon ház nem is lehetne ennél rémisztőbb. Nem elég az, hogy az ember azon aggódik, nehogy a nyakába szakadjon valami, még a szellemjárásról is tartania kell.

Omega Park kontra Rose Red

Bár még sok időnek kell eltelnie ahhoz, hogy az Omega Park egyáltalán versenyezni tudjon Rose Reddel, de már elég közel áll a startvonalhoz. Kísértetiesnek tartom, hogy az építkezésen halálos baleset történt. Lehet, hogy merész dolog párhuzamot keresni, de Rose Red építései is történtek halálos balesetek. Hátborzongató még akkor is,

A mi plázánkat – ahogy a Bárdosban mondják – egy időben, sőt kicsit korábban alapították, mint a Vértes Centert, ám már az építkezés alatt is pénzügyi gondok támadtak, és átadására – félkészben – közel egy évvel később, 2007. december 20-án került sor. Azt senki sem vonhatja kétségbe, hogy az épület ötletesebb és tetszetősebb, mint vetélytársa. Ám ez – ebben a műfajban – szerény dicsőség! Lyukasórán ezután sem járunk moziba...

ha tudom, több mint száz évvel ez előtt más idők jártak.

Nem akarom ragozni, hogy az Omega menyire üres és lepusztult már most is – pedig csak nemrég nyitott meg. Konkurenciája, a Vértes Center felettébb népszerű, és ravasz módon a buszvégállomást is a háta mögé pakolták. A „sok jó ember kis helyen is elfér” elvén kisebbre sikerült, mint az Omega Park, mégis viszi előle a pálmát.

Szűkös Időkben

Az Omega Parknak a pénzügyi válság úgy hiányzott, mint ablakos tótnak a hanyatt esés.

Eddig sem volt túlságosan virágos a helyzete, sajnos bekerült egy ördögi körbe, amiből nehéz lesz kiszállni. És valószínűleg nem is lesz kiszállás. A tulajdonos már meghirdette az ingatlant, és – tekintettel a válságra – neveltséges összegért hajlandó odaadni a vállalkozó kedvű vevőnek.

A Bowling Clubtól és a Byrontól eltekintve nincs sok olyan dolog, amiért érdemes lenne odajárni. Egyik bolt a másik után zár be. Vagy azért, mert a tulajdonosa csődbe ment, vagy pedig a helyi alacsony forgalom miatt húzták le a rolót. De ha valaki szereti az építészetet, akkor gyönyörködhet is benne, végül is nagyon szépre sikerült.

Remény maradt a tervből

Mielőtt megírtam volna ezt a cikket, sokat kérdezősködtem. Sőt, még magammal is rángattam néhány barátomat, hogy fedezzük fel az Omega Park jó oldalait. De talán a

kísértetházak hasonlatából is jól látszik: nem sok jót találhattunk ott. Próbáltam választ keresni az Omega Parkkal kapcsolatos kérdésekre is. Amikor diákújságíróként kutakodtam, igazán érdekes dolgokat is meséltek nekem az emberek. Az Omega nem véletlenül épült jelenlegi helyére. Nagyon is okkal, csak éppen fordítva sült el a dolog. Nem tudom, hogy mennyire kopott meg a köztudatban a régi megyei kórház képe. Közel két évtizede, hogy felépült Dózsakertben az új kórházpavilon az addig Hunyadinak nevezett orvosi rendelő udvarán, és lassan az Óvárosból az összes egészségügyi intézmény odaköltözött. Nem melleleg logisztikai szempontból is jobb volt, mert megszűnt az egészségügyi ingázás. A régi kórház a Ságvári út felső szakaszán omladozik. A sportlétnek is bealkonyult, sokkal kevesebben járnak a sportpályára, és csak kis közönséget vonzó sportágakban jeleskednek. Így aztán előregedett, és szinte teljesen kiürült ez a városrész is, pedig azóta több lakópark épült, növelve az itt élők számát. (Ne hagyjuk figyelmen kívül a tényt, hogy az új építésű házak többsége üresen áll.)

Többen úgy vélik, hogy a város vezetésének az is célja volt, amikor pont ide építették az Omega Parkot, hogy visszahozzák azt a pezsgést, ami a régi időkkel együtt elmúlt. Most már tudjuk, ez csupán hiú ábránd maradt.

A babonások és hiszékenyek kedvéért pedig egy kis babona következik. A 2007-es karácsonyi vásárlási láz ürügyén (vagy okán) nyitották meg idő előtt az Omega Parkot. Csakhogy a nagy zenebona és megnyitó buli elmaradt. Szinte csöndben, meghúzódvá nyitották ki a kapukat a jól értesültek előtt. A babona szerint, ha az „új kapuktól” nem riasztják el a rontó szellemeket, akkor azok az emberek elé állnak majd, ezzel akadályozva bejutásukat... Szerintem ehhez nincs mit hozzá fűzni.

MADARÁSZ ANNA

Ballag már a vén diák...

Csak a derű óráit számolom!

FOTÓK: NAGY TAMÁS

DÉN is eljött ismét a ballagás április utolsó napján, egy néha verőfényes, néha borongós délutánon. Gimnáziumunk lilába öltözött az orgonától, és mindenféle tarka színben pompázott a rengeteg búcsúztató virágkölteménytől. Izgatott és büszke szülők, rokonok, rohangelő kigyerekek, merengő arcú végzősök keringtek az iskolában az ünnepély előtt.

Aznap délután, mikor szíromruhába öltöztettük a termeket és folyosókat, még nem jutott eszembe, hogy jövőre én lépek majd be egy ilyen terembe. Belépek, megfogom a kis táskám, leülök a helyemre, és körbenézek. Körbenézek csendben, és azokban a pillanatokban majd eszembe jut minden, minden olyan momentum, ami boldoggá vagy éppen keserűvé tette valaha egy-egy napom, ami éppen feldereng a fejemben. Igaz, akkor már minden emlékkép örömmel fog eltölteni. A szünetekben vagy esetleg az órákon való nagy nevetések, az állandóan hallatszó susmorgás, a meglepetésszerű dolgozatok, a puskázások, vagy éppen a segítséget kérő társ tekintete. A kis csoportokba elkülönülő emberek mókázása és beszélgetése, amely kis csoportok, ha kell, együtt is nagyon jóldolgoznitudoegységéválnak.

DÍJTALANUL

Kövezzenek meg, de nekem hiányzik a ballagásokról a tanulói Bárdos-díj! Persze ne adja a tisztelt nagyközönség érdemtelenül, de a számsorok pusztá elemzése azért elgondolkodtató. Amióta nyolc évfolyamos osztályok végeztek iskolánkban (2001-től) 2006-ig mindössze egy évben nem osztották ki a legmagasabb tanulói elismerést. Azt az egy elmaradást (2005) azóta is sokan kétségbe vonják... Ám Papp Márton, Zsombolyay Péter és Pataki Gábor emlékezetes 2006-os küzdelme óta senki sem vált arra érdemessé. Valahol utat tévesztettünk: vagy a közösségi munkában, vagy a díj szabályozásában!

Idén három osztálytól, két nyolc évfolyamostól és az első nyelvi előkészítőstől búcsúztunk. Biztos vagyok benne, hogy hasonló emlékekkel hagyják el az iskola kapuját. Zászlótartóként teljes rálátást nyertem erre a szokványos, mégis a legtöbb ember számára az egyik legfontosabb eseményre. Lassan mindenki elfoglalta helyét az udvaron. Az énekkar, a konferálók, a versmondók, a tanárok, a diákok, a meghívottak együtt várták az elkészülő évfolyamot. Felhangzottak a ballagási nóták, elindult

a három osztály utolsó iskolai körútjára. Mikor a ballagók elérték a rájuk váró tömeget, a három osztály egyetlen óriási, színes virágrengeteggé vált, hiszen itt még köszönheték a ballagókat azok, akiknek erre addig nem volt alakalmuk. Ezután a megrakodott diákok felálltak a dombra, a dombra, ami most az összes tekintet vonzotta. Az igazgató úr és a búcsúzó osztályok képviselőjének beszédét versek, énekek és a ballagók munkájának díjazása színesítette. Következett a szalag felkötése, ami már a legutolsó mozzanata a ballagásnak. Itt már tényleg egyértelművé vált mindenki számára, hogy eltelték a gimnazista évek, és vár rájuk egy meglepetésekkel teli teljesen új világ.

Most negyedik éve koptatom az iskolapadot, és így a nyár közeledtével egyre inkább kételkedve

A 12. osztály egy csoportja: még kigyerekek voltak, amikor az iskolánkba kerültek, és most rájuk múlik, beváltják-e a hozzájuk fűzött reményeket...

gondolok arra, hogy jövőre talán visszasirom majd ezeket a napokat. Viszont előre megrettent az a gondolat, hogy többet nem óvnak majd a szülő- és pedagóguskezek, és visszafordíthatatlanul rálépünk a függetlenség rögs útjára. Márai Sándor szavaival búcsúzom a ballagóktól és próbálom felbátorítani az én évfolyamomat a következő nagy lépés, a végzős évünk előtt. „Utad értelme nem a cél, hanem a vándorlás. Nem helyzetekben élsz, hanem út közben.”

BÉRCES KAROLINA ANNA